

Edwin Bachmann És Arturo Toscanini

A kép az 1940-es években készült, New Yorkban. Edwin Bachmannt és Arturo Toscaninit ábrázolja. Edwin a Barcsay Gimnáziumba járt, és tizennyolc éves volt, amikor be kellett volna vonulnia katonának. Akkor úgy döntött, hogy nem vonul be katonának, hanem elmegy Amerikába. Elment Amerikába, mert az édesanyjának éltek kint rokonai Amerikában. Gondolta, hogy azok majd fognak neki segíteni. De nem volt rá szüksége. Kiment, és pillanatok alatt felfedezték a képességeit. Ödön Edwin Bachmann néven Amerikában igen neves hegedűművész lett. Megismerkedett Arturo Toscaninivel, aki rögtön hívta. Edwin Bachmann volt az NBC zenekarának, amelynek Toscanini volt a vezető karmestere, a prímhegedűse. Mikor megindult a zenekar, a nagybátyám már akkor kint volt Amerikában. Toscanini felkérte őt, hogy ketten ítélik meg, melyik jelentkező zenész az, aki majd a zenekarban szerepelhet. Toscanini koncertmestere volt, az Einstein-kvartettben is játszott, óriási karriert futott be. Nagyon jóban voltak, Toscanini nagyon szerette a nagybátyámat. Előfordult az is, hogy egyszer valami szívetet kapott az amerikai államtól Toscanini, és ott csinált nagy vendégséget. A nagybátyám segített főzni. Egyszer viccesen azt mondta neki Toscanini, hogy 'Tudod, Edwin, ha téged kidobnak a zenekarból, én felveszlek szakácsnak'. Edwin több mindennel is foglalkozott. A hegedülés mellett gyűjtött régi könyveket és nyomtatványokat, amiből egy szép, nagy gyűjteménye volt, amit el is ajándékozott a Dallasi Egyetemnek. Nem tudom, az még létezik-e, de míg ő élt, volt egy Bachmann könyvtár, ahol ezeket tárolták [Az Edwin Bachmann Gyűjtemény (Edwin Bachmann Collection) több mint 600 18. és 19. századi nyomtatott, ill.

kézírtos zenei anyagot, első vagy korai kiadású könyvet, levelet stb. tartalmaz (Händel, C. P. E. Bach, Albrechtsberger, Gluck, Mozart, Haydn, Beethoven, Schubert, Weber, Mendelssohn, Chopin, Schumann, Liszt, Wagner, Verdi, Franck, Brahms, Dvořák, Debussy stb.). A gyűjtemény az austin University of Texas egyik, zenei gyűjteményekre szakosodott könyvtárában. -- A szerk.]. Akkor bedolgozta magát a képszakmába. Képszakértő lett, ami azt jelentette, hogy előkelő képüzeteknek dolgozott, galériáknak, és ha azok kerestek valaki számára híres festményt, akkor ő tudta, hogy azt hol lehet megtalálni. Megvette, elvitte, ez egy külön szakmává alakult nála. Azonkívül Toscanini kedvéért megtanult olaszul tökéletesen, és rendszeresen tudósított egy olasz zenei lapot az amerikai zenei életről. Sokáig nem nősült meg, aztán hatvan-egynéhány éves korában elvett egy nőt, aki Németországból került Amerikába, és akit én nagyon nem szerettem. Összesen egyszer találkoztam a feleségével, Párizsban. Pestre nem jött, mert az neki nem volt elég előkelő. Bécsbe se ment, mert az sem volt neki elég előkelő, úgyhogy egyszer Párizsban találkoztam vele. Nem sikerült megszeretnem. Aztán Edwint elütötte egy autó. Kilencvenhat éves korában halt meg.